

պատմէ անդ զհերժուածս թէոզորոսի միաբնակի ուրումն, որուն պատմութիւնն՝ եղած է ստուգիւ Միքայելի ժամանակագրութեան ասորերէն բնագրի վերջին մասի մէջ. բայց սակայն, հանգոյն շատ մի ուրիշ իրողութեանց¹, դուրս թողուած է հայերէն թարգմանութեան մէջ. Պատճառ. չկայ, որ Միքայէլ՝ բաց 'ի ժամանակագրութեանն՝ եկեղեցական պատմութիւն մի ևս գրած լինի. կը յուսամք թէ Գեր. Ռիհմանի շուտով պիտի ընծայէ մեզ հրատարակութիւն մի՝ թարգմանութեամբ հանդերձ մեծագանձ ժամանակագրութեանս, զոր ուսումնասէրք՝ նորա շնորհիւ վերստին ստանալու բաղժն ունեցան:

Առ այժմ Գուիդեայ մեզի ընձեռած սոյն համառօտ տեղեկութեամբ բաւական լինելով, կը յուսամ թէ հրատարակութեանն յետոյ դարձեալ առիթ կ'ունենամ, վերոյիշեալ երկասիրութեան մասին ընդարձակ տեղեկութիւններ ևս տալ բաղժատութեամբ հայերէն թարգմանութեան:

Հ. Բ. ՍԱՐԳՍԵԱՆ

«ԵԶՆԿԱՅ ԱՌ ՍՈՒՐԲՆ ՄԱՇՏՈՅ»

Այս վերնագրով հրաշարան հատուած մի գտնելով՝ 'ի մագաղաթեայ Ճառնորն ի՛ք 'ի վերայ ամենասուրբ Հաղորդութեան², կը հրատարակեմք 'ի վայելս և յուսումն մերայնոց:

«Իբրեւ զվեր մարմին և ոչ իբրեւ զմարդոյ ուրուք՝ առանց Աստուծոյ Բանին իմանալ է զմարմինն, որպէս գանդաշէրն Նիստորիոս Եւ ոմանք յարեւելայցն (?) այլ Բանին մարմին և նորին արիւն հեղեայ 'ի փրկութեան աշխարհի. զի մարդոյ մարմին 'ի քստորիւն աշխարհի ոչ կարե յինել, այլ Աստուծոյ մարմին: Նոյնն ին Աստուած և Ռոյի Աստուծոյ արժանի արար լինել մարդ, առանց չըրբելոյ և փոփոխելոյ յիւրմէ աստուածական եռքեկէն: Եւ ոչ այլ ուրուք են ծառայական կերպարանքն զոր առ իւր, որպէս զի ոչ այլ ուրուք աներեւոյթ պատկերն Աստուծոյ յորմէ ծնաւ: Եւ է նորին պատկեր կերպարանոց: Եւ ոչ ասի Տէրութեան մարմինն յետ միութեան Աստուածութեան և մարդկութեան անդատին 'ի ծննդնէ և յորովայն՝ մարմին մարդոյ, այլ մարմին Աստուծոյ, զոր առ 'ի մարմնաւորաց. և վասն այնորիկ է քաւութիւն ամենայն աշխարհի»:

Արդ այս պատառիկս թէ ըստ ոսկեղինիկ շարաքանութեան և թէ ըստ խորինաստ վարդապետութեան Եղնկայ Կողբացւոյն արժանի և հարազատ ծնունդ կ'երևի, ըստ իս, և մատնանիշ կը ցուցանէ մեզ նորա ուրիշ անյայտացած երկասիրութիւն մի, որուն կը վերաբերի: Առ այժմ այսչափ:

1. Տէս Լանդուա, 11:

2. Զայս կը յիշատակէ ևս 'ի մատենի իւրում Զեպինակն Հայկ. հին գպրութեանց 42 287: